

és egy É-D-i osztófalat, ami megközelítőleg két egyenlő részre osztotta a teret. A helyiségsor D-i zárófala az újkori pince építéskor megsemmisülhetett.

Az elmúlt évben az „a-c” szektorban feltárt kemence előterében lévő helyiség földpadlóját 3,4 m átmérőjű, teknő alakú, középpontja felé enyhén mélyülő felület alkotta. A padlót vastag hamu és faszénmaradvány töltötte ki 10–15 cm vastagságban.

A K-i, É-i és a Ny-i oldalról kb. 40 cm szélességű, agyagtéglákból emelt fallal határolt műhely padlójának közepén egy 1,2–1,35 cm átmérőjű, függőleges falú munkagödör alján keményre taposott földpadlót találtunk. Ezt a szintet követve bontottuk el a tavaly előkerült hamus betöltésű padlót. A két padló között 45–50 cm-es hamus, égett agyagszemes, törmelékes betöltést találtunk, amelyből számos 4. század második felére keltezhető érmet hoztunk felszínre.

A napvilágra került, részben földbe mélyített ház É-i oldalán a mélyítés peremét követő agyagtéglasort is sikerült kibontanunk. A korábbi években a V-13-III szelvény „a-b” szektorában eme épület felmenő agyagfalának erodálódott maradványát találtuk meg.

Az V-13-III és IV szelvény határán levő tanúfal elbontása során, ettől a földbe mélyített háztól K-re még a római kor végén, a kísérő leletanyag szerint a 4–5. század fordulóján, a kapu É-i tornyának Ny-i oldalán egy íves, földberakott falazat maradványai körvonalazódtak. Ez az íves falazat Ny-ról zárta le az É-i tornyot.

Tovább folytattuk a K-i kapu patkó alakú elfalazáson belüli árkának feltárását a W-14-15 szelvényében. A tavaly elkezdett középkori betöltődés kibontását folytattuk az idén. Megállapítható volt, hogy a középkori betöltődés két fázisban történt meg a 13. illetve a 14–15. század folyamán. A középkori rétegek alatt a római betöltésnek szintén két rétegét találtuk. Ezt kibontva kirajzolódott előttünk a kapu előterében levő fahíddal áthidalt verem képe. Ehhez a veremhez két oldalról, a tornyok előtt beszűkülő árok kapcsolódott. Ez volt az erődfalak mentén húzódó első vizesárok védmű kapu előtti szakasza.

Tovább folytattuk a K-i kapu D-i tornya mögötti terület feltárását a V-15 blokk III. szelvényben. A D-i kaputorony mögött, a kétrétegű rézsű alatt feltártunk egy földpadlójú helyiséget, amit az idén K-Ny-i kutatóárokkal átvágtunk, hogy megvizsgálhassuk a padló alatti betöltődés rétegeit.

A kutatóárokkal elértük az erődfalat belülről követő út mentén lévő szennyvízcsatorna épített falát és kiderült, hogy a 2. század első felében a fából készült erőd időszakában a csatorna helyén egy nyitott szennyvízárok húzódott. Ebbe az árokba építették bele később az erőd kőbe építésének az idején a kőcsatornát. A legkorábbi, 2. század első felére keltezhető rétegről, egy útrétegről három lókoponyát sikerült – bár töredékesen – de megmentenünk. Ezen túlmenően a 2. századra keltezhető érmek mellett kerámialeletek kerültek napvilágra.

A camponai régészeti kutatás Budafok-Tétény Budapest, XXII. kerület Önkormányzata, a Magyar Nemzeti Múzeum támogatásával valósult meg. Az ásatáson részt vettek: Kiss Csaba régészhallgató, Kalász Nándor, Szabó Lőrinc, Udvardi Gábor, Sátay Emese történész-hallgatók, Papp Tímea művészettörténész-hallgató, a götebörgi egyetem diákjai, valamint Kovács Erika és Vindus Melinda ásatási technikusok.

KOC SIS LÁSZLÓ

65. Budapest, XXII. Nagytétény, Campona utca B, LT, Á, Kö, Ú

2001 májusa és szeptembere között Nagytétény D-i határán, az egykori sertéshízlalda területén végeztünk feltárást a 232333/1 hrsz. telken. A helyszínen már álló kettő mellé a beruházó még összesen hét raktárépület felhúzását tervezte, ennek alapterületére (összesen csaknem 1 ha) szorítottok régészeti feltáró munkánk.

A szóban forgó ÉK-DNy irányban húzódó területen e tároló helyiségek két sorban helyezkednének el. A Ny-i felén felépítendő négy épület helyén nyitott szondáink negatívnak bizonyultak, csupán két cölöplyuk, egy újkori árok és szórványos kelta, valamint középkori cserépmaradványt tudtunk gyűjteni. Ez logikusnak is tűnt, tekintettel a szondáinkban tapasztalt nagymértékű, olykor több mint 2 m vastag fekete, iszapos agyagú feltöltésre.

Ezzel szemben az úttól K-re, a Dunához közelebb eső részen mind a három leendő épület zónájában intenzív kelta, valamint szórványos késő bronzkori és középkori telepnyomokat regisztráltunk.

A feltárt és dokumentált 298 db objektum túlnyomó többsége a késő vaskorba datálható falusias jellegű iparostelep része. A tapasztott falú és aljú tárolóvermek, félig földbe mélyített, kőkemencés lakóházak, kavics és sóderalapozású kemencékkel rendelkező műhelyépületek, cölöpszerkezetes építmények a késő kelta időszak (La Tène D2; Kr. e. 1. század) emlékei. Az objektumok betöltéséből származó nagy mennyiségű vassalak és egyéb, öntés során keletkezett hulladék a telep iparos jellegére utal. A lelőhely keltezését a feltárás során előkerült fibula és bronzkampó töredéke is megerősíti. A feltárás jelentőségét növeli, hogy ebből az időszakból nem csupán a főváros térségéből, hanem az egész országból is alig ismerünk hasonló, nagy kiterjedésű nyílt telepeket.

A késő bronzkor időszakát három gödör reprezentálja. Közülük kettő a IV. munkahelyen került elő és a HA időszakba (urnamezős kultúra) keltezhető. A VII/a. munkahely egymásba ázott gödörkomplexuma pedig a késő halomsíros korban keletkezett. Egy kőkemencés épület és a hozzá tartozó árokrendszer az Árpád-korban létesült.

Munkatársak: Beszédes József, Szirmai Krisztina és Terei György.

SZILAS GÁBOR